

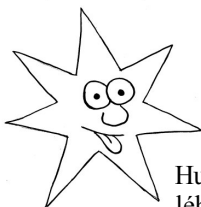

DUŠANOVY ZÁPISKY

DUBEN 2008

X. ročník

číslo 6

**DUŠAN JE NAŠE HVĚZDA,
DUŠAN JE NEJLEPŠÍÍÍ,**

HEJ HEJ HEJ!!!!

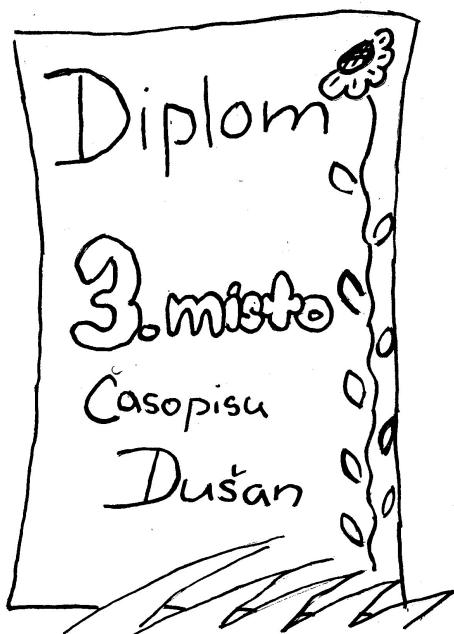
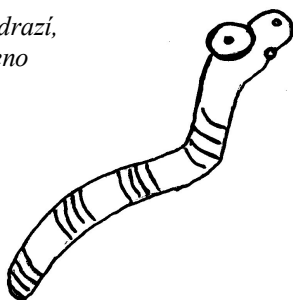
Hurá hurá. Konečně jsme se po celém dlouhém desetiletí dočkali skvělého umístění. Náš Dušánek se umístil na krásném 3. místě v každoroční soutěži pořádané časopisem Sólókapr. Všichni z toho máme obrovskou radost a jsme na náš originální časopis velmi pyšní, že se tak skvěle umístil. My starší jsme se sice nemohli vyhlášení výsledků soutěže zúčastnit, jelikož jsme jeli za hrochy do ZOO, ale naše mladičké redaktorky a redaktoři nás jistě skvěle zastoupily u všeho byly. V pátek nás v redakci čekala sladká odměna v podobě zákusku.

*Dušánek, Dušánek, milý náš kamarád
Na třetím místě skončil jistě rad
Je to fakt super, máme se rádi
S Dušánkem jsme všichni velcí kamarádi.*

*Neni nad pořádné počteníčko
Dušan je lepší než Bravičko!
Přečti si ho Aničko!*

Dušan, Dušan, Dušan...

*A tím jsme, draží,
skončili (myšleno
doslovně)!*
BAY MaKaRa

ZLATÝ SOLOKAPR

Dne 3. 4. 2008 se konala soutěž SÓLO-KAPR o nejlepší školní časopis Moravskoslezského kraje. Bylo tam mno-

ho kategorií. Po příjezdu do kulturního domu jsme si nejprve mysleli, že jsme na špatné adrese, ale poté jsme našli síň, kde se soutěž konala. Bylo tam mnoho účastníků. Přišli jsme už po zahájení, tak nám uniklo uvítání. A teď k tomu, co se tam dělo: Hned ze startu jsme uvítali Veroniku Holubovou, která nám zazpívala tak trochu operní zpěv. Poté nám představili porotu, která nám říkala, co hlavně musí časopis mít, což je originalita, svůj styl a šmrnc, což náš časopis samozřejmě obsahuje... Vyhodnocovalo se několik kategorií. Nejdůležitější byla soutěž o nejlepší časopis středních škol a základních škol, ta se ještě rozdělovala na občasníky a pravidelné časopisy. Kromě toho byla poprvé vysána soutěž o zvláštní ocenění.

Občasníky - umístění:

1. místo Devítkoviny
2. místo Mendelíček
3. místo Chaos teenagerů

Pravidelníky - umístění:

1. místo 2. patro
2. místo Cihláci
3. místo Dušanovy zápisky (mimořádně jsme třetí a to je úspěch!)

Střední školy:

1. místo Exit
2. místo Teď' my
3. místo Oktavián

Zvláštní ocenění:

Časopis TOP za originalitu
Časopis Virus za tvůrčí přístup

ROZHOVOR S...

Zdarec lidi!

Měsíc je zase v tahu a spolu s jeho koncem i další číslo našeho oblíbeného časopisu. Předpokládám, že jste mocinky moc zvědaví,

co jsem pro vás narařčila dnes. Není to ani atentát, ani mimořádné volno, nýbrž pikantní rozhovor se spisovatelkou Lenkou Lanczovou! Některým dívkám určitě nemusím připomínat, kdo že to je, ale klukům asi ano, neboť nepředpokládám, že čtou dívčí románek ☺. Takže **Lenka Lanczová** je spisovatelka – hooooódně dobrá spisovatelka – dívčích, ale i ženských románů, které můžete najít také v naší knihovně.

Jak jsem se k paní Lanczové dostala? Řeknu vám, že hodně, ale hodně těžko. Náhodou jsem si psala s kamarádkou a ta se o ní zmínila, no a už to jelo. Už nebudu zdržovat a podíváme se, co nám paní spisovatelka pěkného připravila.

Jak jste se vůbec dostala k tomuto povolání?

Psaní je pro mě koníček, ne povolání, to mám jiné. Pracuji v Městské knihovně ve Slavonicích, takže se celý můj život točí kolem knih. K psaní jsem se dostala jednoduše, když mi bylo třináct let, ležela jsem doma s angínou a nudila se. A protože jsem měla všechny knížky přečtené, rozhodla jsem se, že si nějakou sama napíši. Z pokusu se stal můj celoživotní koníček, ovšem než jsem vydala první knihu - a než se z mnoha pokusů kniha stala - uplynula řada let. První titul mi vyšel v sedmadvaceti letech.

Existují hrdinové z vašich knih?

Píši současné příběhy se současnými hrdiny, mnozí z nich mají předobrazy ve skutečných lidech, stejně jako spousta příběhů popisovaných v mých románech se doopravdy stala.

Co pro čtenářky připravujete letos?

Ráda bych i letos vydala tři novinky, ta první se objeví do léta, patrně v květnu, půjde o samostatný příběh, další román by měl vyjít na podzim (bude to pravděpodobně třetí díl k románům Šeptej do ticha a Zašeptej do vlasů) a do Vánoc bych ráda stihla ještě jednu novinku.

Co děláte ve volném čase, když zrovna nepíšete?

Moc volného času nemám - chodím denně na 8 hodin do zaměstnání, mám rodinu, čas-

vě náročný koníček - psaní, nicméně když zrovna nepíší, tak často a ráda chodím do kina, jezdíme na chatu a celkově rádi cestujeme.

Kde hledáte inspiraci?

Všude kolem sebe. Co člověk, to příběh.

Jaký je váš oblíbený spisovatel?

Mám ráda detektivky a horory, takže např. Ed McBain, David Morrell, Dean Koontz, Douglas Preston apod.

Jak dlouho trvá vydat knihu?

Samotné vydání knihy je otázkou zhruba měsíce - tak málo stačí od odevzdání rukopisu do nakladatelství až po hotovou knihu. Delší je samozřejmě její napsání, to může být různě dlouhé. Samotné psaní dělím na dvě části, jednak přípravu, která může trvat měsíce nebo třeba půl roku, a psaní, kdy usedám k počítači a píší a píší podle předem důkladně připravené kostry příběhu.

Co byste poradila dívkám, které chtějí být spisovatelkou?

Hodně číst a učit se. K psaní je potřeba talent, který buď je, anebo není, plus dokonalá znalost českého jazyka a obrovský přehled v literatuře, a to naší i světové. Největší chybou je pouštět se rovnou do románu, lepší je „trénovat“ na povídkách, na krátkých útvarech se toho nejvíc naučí.

Mohly by si čtenářky napsat o vás podpis? Kde?

Jistě, mohly.

Buď mailem (lenka@lanczova.cz), anebo dopisem (Lenka Lanczová, Městská knihovna, 378 81 Slavonice).

Něco na závěr?

Dokud budu mít tak prima čtenářky, jako dosud, bude mě bavit psát - a tím pádem mi budou vycházet nové romány. Je to prostě kruh.

Uf, tak to je všecičko, s čím se nám paní spisovatelka svěřila. Já osobně ji vysloveně „žeru“ a už celá nažhavená čekám na další knížky, které vyjdou, protože už ty předchozí mám dávno přečtené ☺. Jinak za rozhovor mocinky moc děkujeme a doufáme, že se na nás někdy paní Lanczová přijede podívat a udělá s námi besedu, že jo, holky?

Paťulka

VŠEZNÁLEK

Ahojky!

Měsíc utekl jako voda, ale nesmutněte, právě vychází váš oblíbený Dušánek, který vám zvedne náladu! Krom rubrik, které jistě znáte jako své boty, tady mám jednu skvělou hatlamatilkou, kterou jsem našla na internetu a ráda se o ni s vámi podělím. Jak jsem na ni narazila? Brouzdám si tak na netu a najednou jsem našla stránku s básničkami (www.basnicky.cz), která mě okamžitě zaujala... Je kapánek drastická, tak se bojte, huuú. Doufám, že se vám bude líbit stejně jako mně. Tak tady je...

Žiletka

V koupelně ve vaně ve vodě s pěnou...

Život má na hraně je tvářím němou...

Krvavé zbarvení vody i pěny...

Bolavé znamení zničené ženy...

Propadlé lice kamenná tvář...

Vydává svíce intimní zář...

Překrásné skladby přehrávač vyhrává...

Zbořila hradby a život svůj prohrává...

Zavírá oči, zatíná pěsti...

Zemřít se učí a má v tom štěstí...

Už jenom chvíli, už ztrácí vědomí...

Přetnula žíly a zbaví se svědomí...

Stále víc rudne voda a pěna...

Pro lidi cudné bude to změna...

Naleznou mrtvolu, naleznou v koupeli...

Zkrivenou od bolu a s nervy v pr... no až tam.

Usíná tiše, padají slzy...

Stěží jen dýše, smrt přijde brzy...

Už jenom čeká osoba ve vaně...

Pláče a heká s životem na hraně...

Obličej bílý, žiletka od krve...

Vyhasly síly... jedinkrát... poprvé

Pro život zmařený ta s kosou přišla...

Pokus je zdařený... z života vyšla...

V koupelně ve vaně s žiletkou v ruce...

S životem na hraně dotuklo srdce...

Tak to je konec netového veledíla.

Paťulka

NOC s HARRYM

Zdarec lidi, tak co, jak se vám vstávalo po té osudové noci? A jak jste fungovali ve škole? Za mě musím říci, že mě pan učitel v češtině budil slovy „Klárko, urči nám větu vedlejší.“ Samozřejmě jsem neměla ani páru co po mně chce a vůbec jaké cvičení děláme. Ale to už trochu předbíhám! V úterý ve dvě hodiny odpoledne jsem já, jakož organizátorka, naklusalas do školičky a začala chystat. Díky bohu jsem už měla něco udělané z dopoledne. Takže jsem se moc nezdržela a spíš dělala detaily. Stihla jsem to ale tak tak. Švarní jinoši alias Masi a Kaki mi pomohli s posledními věcmi, posunutím žíněnek, chystáním laviček. A teď se může začít! Děcek se na poslední chvíli seběhlo jak včel na med. V tu chvíli jsem si říkala: „Díky, Barush, že jsi mě tu nechala samotnou.“ Jen abych objasnila. Má spoluorganizátorka Barush chytla angínu (bohužel). Dostala jsem mikrofon do ruky a nezbyvalo mi nic jiného, než všechny přivítat a představit, což bych asi měla udělat i teď. V hlavních rolích: vedoucí Nebelvíru Klára Matějčková, vedoucí Mrzimoru Michal Franc, vedoucí Havraspáru Danča Hamalová a v neposlední řadě vedoucí Zmijozelu Kari Londinová. Teď prosím potlesk pro tyto lidi, protože se svého úkolu ujali skvěle! Každý z výše uvedených dostal do své koleje cca 11 studentů a začali jsme. (Nyní se omlouvám, ale kdybych měla psát o každém z uvedených úkolů podrobně, byla by z tohoto článku seminárka na 15 stran A4.) A co že jsme celé odpoledne a večer dělali? Nejprve vyráběli klobouky, četli, dívali se na film, vyráběli projekt, uspořádali jsme módní přehlíd-

ku, napsali jsme si testík a nakonec zahráli fámfrpál. U těchto disciplín byly koleje oceňeny body, na konci celého večera jsme je sečetli a začali rozdávat ceny! Začneme od konce, ať je to zajímavější. Na 4. místě se umístil Mrzimor – vyhráli nanukové dorty, na 3. místě se umístil Nebelvír – vyhráli nanukové dorty, na 2. místě o pouhé 3 body vyhrál nad Nebelvírem Zmijozel – vyhrál nanukové dorty + tkaničky, a na 1. místě (vylučovací metodou už jste určitě na to přišli) Havraspár – vyhrál obrovský dort + pružinové tkaničky. Já se taky musím pochlubit: za to, že jsem tuhle akci zorganizovala a odmoderovala, jsem dostala tričko POLICIE + reflexní tkaničky + dort od Havraspáru + a nanukáč od Nebelvíru, takže jsem se měla nejlépe :D.

Teď je na řadě děkovačka, pokud se nemýlím, chtěla bych poděkovat panu učiteli za to, že mi a Barči pomohl akci zrealizovat, paní učitelce Kunzové za exkluzivního fotografa, všem porotcům, paní zástupkyni Čechové, panu Menšíkovi, paní Měkynové, naši skvělé ženě v akci paní učitelce Paličkové, která dávala pozor na naše spaní, paní učitelce Chvostkové, která mi pomohla ve všem co se týká umění a kreativity, panu řediteli za to, že to vůbec povolil, Nikči a MaKaRa za pomoc při přípravách, dále pak našim skvělým ve-

doucím kolejí a naši super nemocné Barush Kalouskové, která to se mnou po večerech vymýšlela, ale nakonec se nezúčastnila. Myslím, že tahle sekce byla velice vyčerpávající. Můžete se přesvědčit, co vymysleli, máme tu pár článků z večera, takže přejemné čtení. Papa u další skvělé akce?!

Klarush

Nejvychytanější hlášky

z módní přehlídky:

- To je on, Vašich srdcí šampion. (Harry)
- Tak tohle je náš Ron Wízly (Ron Weasley)
- Její otec Vašek Hemeroid je významný podnikatel a propaguje velmi úspěšnou mast na hemeroidy. REKLAMA. Mast na hemeroidy po slevě jen za 20,90. Pouze v Tescu. (Hermiona)
- Goylovy míry jsou 90–60–90 (Goyl)
- Hmmm, koukněte se na ty svaly, úplný Rambo to je. (Harry)

MRZIMOR

Dámy a pánové, zde vidíte Rona Weasleyho. Jak můžete postřehnout, náš Ron má ladný krok. Jeho míry jsou 90 – 60 – 90. Ron má košťe Kulový blesk 2008. Jeho věrný přítel ho nikdy nezklame. Samozřejmě myslíme krysu Prašivku. Jeho slabosti jsou pavouci. Tak tohle je náš Ron Weasley.

Ahoj ahoj ahoj, tak jsme tady spolu, abychom se koukli na toho našeho Harryho. Je zábavný, usměvavý, chytrý a krásný. Řekněte, holky, určitě byste ho všechny braly! Hmmm, koukněte se na ty svaly. Úplný Rambo to je. Krásný pohled na něj jest. Švarný jinoh na koštěti. Čepičku má proti větru. A brýlkami opatřen, aby slunce nepálilo ho. Blůzku tu má po mamince, neboť u Gringotů řádl mor. Peněž-zroutky rozlezy se a po prachách ani stopy. Proto hadry obnošené, hábit krátký má.

Na galata černý, prachů není dost, džínami je opatřený, ten náš krásný hoch.

Čarovná hůlka chybět nesmí, kdo si myslí, že se jí vyrovná, ten jenom sní.

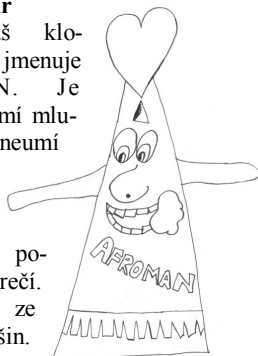
To je on, vašich srdcí šampion.

Jeho srdce plane jen pro Ginny.

Kouzelné klobouky

Havraspár

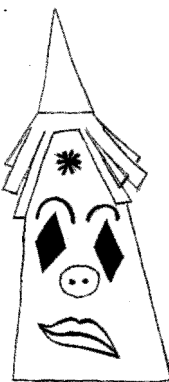
Ahoj...Náš klobouk se jmenuje AFROMAN. Je barevný a umí mluvit, ale neumí artikulovat. Je citlivý a u Titaniku se po každé rozbřečí. Je vyroben ze 100% kožešin. Made in China.

Funguje na tužkové baterie. Když si ho nasadíte, tak budete neviditelní. Budete mít volné SMS a internet ADSL již od 1 Kč. Když si ho nasadíte, tak najdete v každé kapse 1 euro a taky chytíte průjem. V noci křičí „Jaffery“.

Klobouk Bradavičňák

Tento klobouk patřil známému černokněžníkovi jménem Bradavičňák. Jak si můžete povšimnout, klobouk má velmi netypickou délku, která černokněžníkovi sloužila k zakrytí jeho bradavic po obličeji. Vlastně mu vykukovaly jenom oči. Jeho vlasy neustálým nošením klobouku vypadaly, a tak si vytvořil umělé vlasy – blondáté samozřejmě – takové si vždycky přál. Tento klobouk má velmi čarovnou moc, po každé, když si ho nasadíte, za týden vám po obličeji naskáčou velké bradavice. Ale klobouk nemá jenom bradavičnaté schopnosti, že špiče při vyslovení zaklínadla vyletí kouzlo.

UDÁLOSTI A KOMENTÁŘE

Rýmování při lyžování

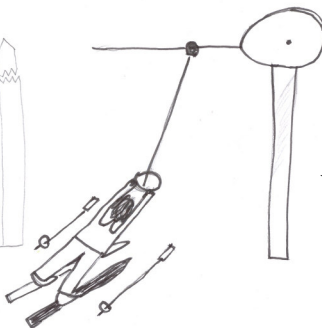
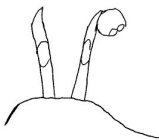
Ahoj, lidi. Jak si většina žáků naší školy všimla, tak někteří žáci 7.A a 8.A odjeli 2. 3. až do 7. 3. do Velkých Karlovic na lyžařský výcvik, aby se naučili lyžovat. A ti, co to už uměli, aby si krásně zalyžovali na Ski-areálu Razula.

Lyže, déšť, autobus, Kyčerka, jahoda, kapr, voda, pohoda, indulona, 36 a špagety. Z těchto slov museli po pokojích skládat básničky, pochopitelně pokud možno co nejvtipnější.

POKOJ 1

Verča, Danča, Lucka, Jana, Barča, Iva, Simona a Miša

Na Kyčerce,
při večerce,
chtělo se mi spát,
pohodu jsem neměl velkou,
musel jsem se smát.
Na to přišel hlídač Michal,
do pokoje rychle spěchal.
Objevil tam Robina,
mučení mu zaručil.
Bylo ráno s lyžemi,
další den s úsměvem
jsem k autobusu šel.
Celý den jsme lyžovali,
na postel se těšili.
Jenže spustil lehký deštěk,
vrátit jsme se museli.
Vody máme všude tolik
jako kapřík v rybníce,
za 36 minut sucha
dali bychom cokoli.

Pokoj 6

*Lukáš, Lukáš, Lukáš, Robin,
Erik a Jakub*

Na věcku je pohoda,
Z kaďáku nám trčí jahoda.

LYŽÁK 2008 (pokoj 2)

Eliška, Zuzka, Tereza, Kristýna a Markéta

Sekám díru do ledu,
a zpívám si koledu.

Kapr na mě útočí,
vyškubal mi obočí.

A tak zdrhnu na Kyčerku,
poruším večerku.

Pán Orság je dobrá duše,
nedívá se na nás suše.

Máme tady plno smradu,
zato hodně kamarádů.

Sladké, to má každý rád,
na záchodě je to znát.

V sedm hodin budíček,
nestiháme raniček.

Autobusem fáráme,
ventilačku nemáme.

Chtělo by to brzdu, když jedeme z kopečka,
zatím to vypadá, že lyže mají kolečka.

Začalo nám pršet,

Elis spadl vršek.

36 nás tady bylo,

avšak jenom 7 zbylo.

Holky mažou nohy indulonou,
kluci však závistí tonou.

Na pokoji pohoda,
to však není náhoda.

Na chodbě je dozor,
dejte na něj pozor!
Špagety si večer dáme,
kečupem je postříkáme.
Na vršku je jahoda,
není tohle pohoda?
Učitelé, ale kuš,
vezměte si na nás nůž.
Teď už domů fáráme,
my se přece nedáme.

Lyžák 2008 (pokoj 4)

Jirka, Martin, Michal, Radim a Adam

Od školy jsme autobusem jeli,
na Kyčerku jsme dojeli.
Na Kyčerce není sních,
na pokoji samý smích.

Když jsme jeli na svah v dešti,
Jelen si vzadu kdoví co leští.
Na oběd jsme kapra měli,
Klímeček k tomu šlapal zeli.

Dělali jsme špagety,
Klímeček si k tomu dal bagety.
Je tu 36 ratolestí,

Jalůvka chtěl dát ráno Kováčikovi pěstí.
Za okny šumí voda,
Michal Franc pije z vodovoda.
Indulonou jsme si vzali,
aby jsme se s ní namazali.
Na pokoji je velká pohoda,
večer někdo chodí pořád ze záchoda.

Tak teď jedem autobusem,
voda hučí zase lesem.
Přijeli jsme na Kyčerku,
a zjistili, že jsme zapomněli Onderku.

Na oběd byly bagety,
a na večeři špagety.
Máme chuť na jahodu,
a udržujeme pohodu.
Klímeček se indulonou ma-
že,
a přitom si Navařík holi
paže.

Kováčik kuchá kapra,
aby ho prodal do Makra.
V Karlovicích je 36 domů,
a polovina obyvatel je Romů.

Pokoj 5

Honza, Jarek, Pavel, Tomáš a Vlastimil

Lyžujeme v dešti,
a Jalovec věští,
že půjdeme k autobusu,
a potkáme bílou husu.

POKOJ 007

Eva, Tereza, Andrea, Klára, Romana a Katka

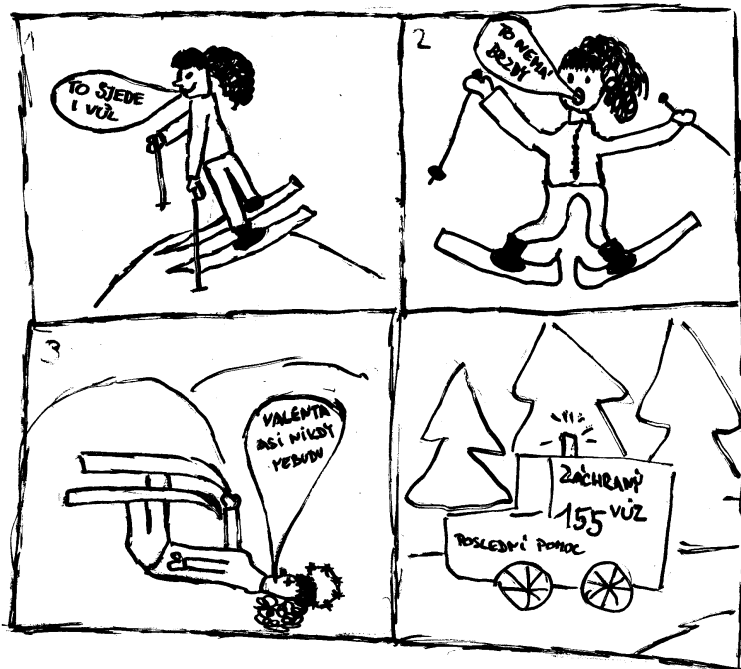
Před Kyčerkou bus,
do chaty je to kus.

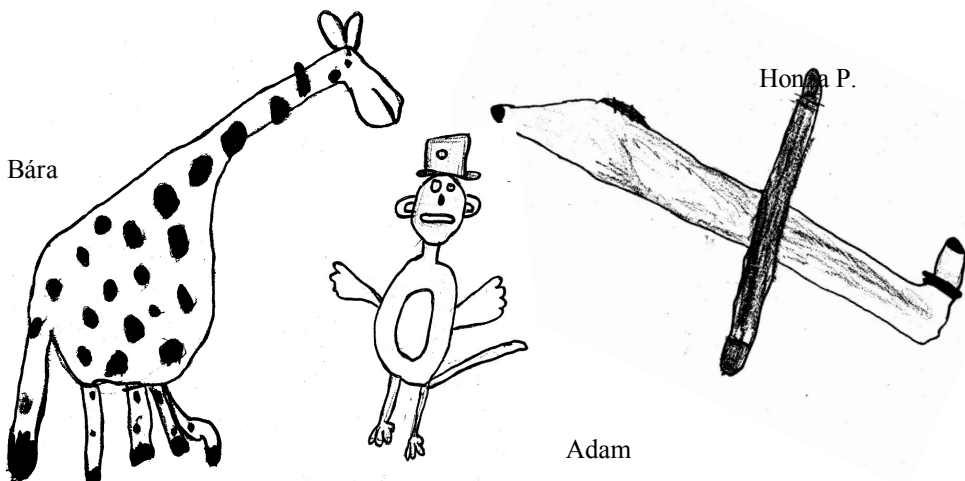
Vytáhli jsme lyže,
k obědu byla rýže.
A špagety k večeři,
dělali nám kuchaři.
Holky šly na jahody,
kluci vytáhli kapra
z vody.
Indulona smrdí,
anonym na pokoji
prdí.

Na pokoji pohoda,
přijel strejda jahoda.
Přinesl nám flašku,
dál do toho pár práš-
ků.

Venku nám pěkně
prší,
Romana
se v koutě krčí.
Přijelo nás 36,
odjelo nás 26.

Teryk a Šmajdalf

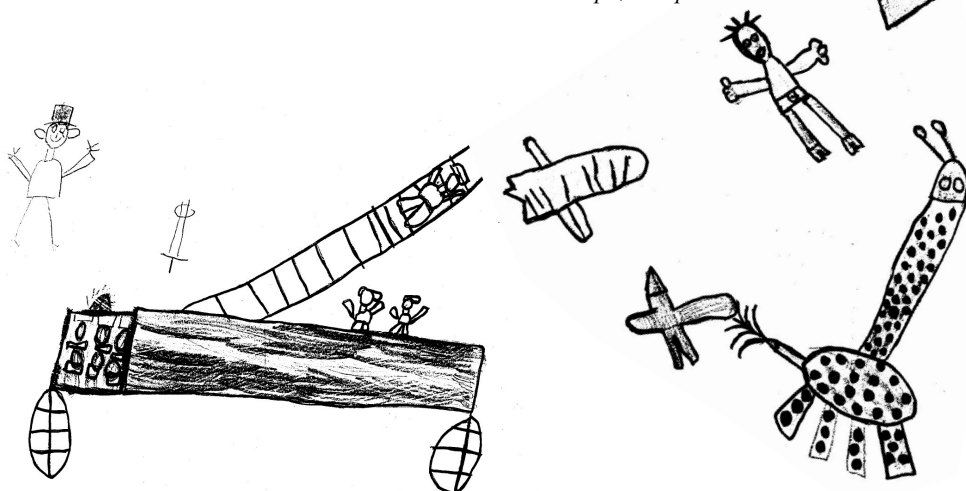

Kino Říše hraček 5. 3. 2008

Dne 5. 3. jely všechny děti prvního stupně do kina na film ŘÍŠE HRAČEK. Jako vždy se jelo do kina v Klimkovicích. Bylo to o hračkářství pana Magoria (Dustin Hoffman), ve kterém pracovala jeho sekretářka Molly (Natalie Portman). Toto hračkářství nebylo obyčejné, ale kouzelné. Bylo to hračkářství, ve kterém hračky žily vlastním životem. Prostě to bylo živé hračkářství. Za pár dní se pan Magorium rozhodne předat své hračkářství Molly, protože umírá. Po smrti pana Magoria celé hračkářství zčerná. Molly se s tím nedokáže vyrovnat, a proto hračkářství chce prodat. Jenže potom zjistí, jak království hraček znovu oživit. Jen musí říct, že věří na kouzla. Nakonec hračkářství neprodá a znovu ho otevře. To je asi všechno.

Obrázky k filmu nakreslili žáci první třídy.

Papa, Škorpik

Vojta

Natálka

JUMPING DRUMS

27. 2. se byl podívat první stupeň do kulturního domu v Ostravě na hudební představení skupiny Jumping drums. Hráli jen na bubny. Bylo tam asi 10 afrických bubnů a asi 2 sady bicích. Zahráli nám asi 5 skladeb, něco jsme se o bubnech dozvěděli. Dali nám lekci, jak hrát na buben. Dali šanci sedmi klukům a sedmi holkám zahrát si na africký buben. Z naší školy si na africký buben zahrála Petra Millová a Honza Pelíšek.

Vedoucím této skupiny je Ivo Batoušek. On má sedmičlennou skupinu, ale nám hráli jen tři členové skupiny a jejich kamarád ze skupiny Kamelot. Bylo to velmi zábavné a pěkné. Tuto skupinu doporučuji všem k poslechu.

Mini19, Tukan

Turnaj ve florbale 2. stupně

Zase někoho jednou napadlo, že by se mohl uskotečnit turnaj. Ale v čem? Fotbal už tu jednou byl. Takže florbal? Jo, klidně, ale co to je? Není to něco s kuželkami? Ne, je to sport, něco jako hokej, ale prostě florbal.

Takže jeden den jsme se neučili. Fakt super. Dali jsme si sraz kolem sedmi v hale. Sešla se tam spousta týmů z celého světa. Např. 9.A nebo 6.A. A pak to začalo. Vyhlásila se pravidla a mohlo se začít hrát. Celkem v klidu celý turnaj, až na poslední zápas. Bylo to celkem dost brutální. My, tedy 9.A, největší outsidersi, jsme skončili na pohodovém třetím místě. Jo to byly časy. Ale kdybychom vyhráli o jeden zápas víc, mohli bychom být i první. To je, co? No nakonec to skončilo takhle:

9.B

7.A

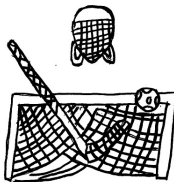
9.A

6.A

8.A

Bylo dobře!!!:D

REsTARD

Jak to chodí v Dušanovi?

Ahoj....tak vás asi zajímá, jak to tu chodí. Nejdříve napíšete nějaký článček a potom ho

vytisknete. No prostě normálka. Pan učitel vám ho opraví a když tam máte chybičky, tak to opravíte. Nic těžkého. A tak to jde dál. Sice někdy nevíte, co máte napsat, ale potom na to přijdete. Prostě můžete psát, co chcete.

A výhoda je, že můžete poslouchat i písničky.

Škorpiok

Speciál od MaKaRa

Pokud máte slabé srdce, či jste psychicky labilní, prosím nečtěte dál! Tento článek je o problémech, které se týkají této školy. Tyto problematické elementy nám ničí psychickou pohodu a chuť chodit do školy.

Problém - opakované ponižování naší důstojnosti, když musíme chodit učitelům pro pomůcky ke kabinetu. Někteří učitelé se raději u kabinetu ohnou a dají hromadu sešitů, map či učebnic na zem, než aby ji pár metrů přenesli do třídy. Pak jsme vyzváni my jako poslíčci, abychom pro hromádku zašli.

Problém - upřednostňování některých tříd některými učiteli v posledních hodinách vyučování tím, že chodí opakovaně na oběd dříve. Dnes nám bylo řečeno, že do jídelny se chodí až se zvoněním! Proč tedy, když vstupujeme se zvoněním do jídelny, už tam ostatní třídy jsou?! A někteří už sedí u stolu a jedí.

Problém - máš mandarinku, sníš ji v jídelně. Proč? Protože jinak ji cestou domů rozházíš po Staré Vsi. Ale papírky na chodbách školy, žvýkačky pod lavičkami v aule a různé obaly od dětí po naší vesničce nikomu nevadí. Proto navrhujeme společný úklid Staré Vsi. Každá třída by dostala na starost jiný úsek a spolu s vyučujícími by na tomto úseku poklidila!

MaKaRa

Reakce MaKaRy

Tento článek je reakcí na kritizující článek o MaKaře, který vyšel v minulém čísle časopisu. Rády bychom se k některým bodům tohoto článku vyjádřily.

Autor měl připomínky na naše „trapné“ dny – těmito dny si opravdu nic nevynahrázujeme, pouze se snažíme oživit každodenní ponuré vy-

učování. A klademe si otázku: Proč autor nepřijde s něčím svým, když se mu naše nápady nelíbí?

Hlášení v rozhlase: autorovi prý naše hlášení rve uši. My uznáváme, že naše hlášení není zrovna dokonalé, ale vina je i na technické stránce problému.

Pan učitel Chvostek: Jak jste si jistě všimli, pan učitel hraje v našich člancích velkou roli. Není to však z důvodů, že bychom ho chtěli zesměšnit nebo dokonce ztrapnit, ale z toho, že je náš velice oblíbený učitel.

Autorovi se nelíbí systém naší vlády - jaké vlády? Copak na této škole nevládne pan ředitel?

Údajně se také chováme jako malé děti. Chtěly bychom ovšem upozornit autora, aby se někdy zamyslel sám nad sebou. Výkřiky typu: Kakao pro všechny! hovoří za vše.

Nejvíce nás pohoršilo, když se autor prohlásil za jednoho člena MaKaRy. To bylo opravdu pobuřující.

Děkujeme za pozornost, Vaše vděčná MaKaRa

ZOO Ostrava

Sloni, tygři, hroši, smrad. Právě takhle vypadá ostravská zoo, do které jsme se 3. dubna vypravili na soutěž týkající se sov a dravců. Po několik týdnů jsme se na soutěž za pomoci paní učitelky Paličkové perně připravovali, až jsme se dopřipravovali a za deštivého dne se vypravili na autobus do Ostravy. Autobusem jsme se dopravili na ÚAN a z ÚANu trolejbusem, ve kterém se rozvaloval hrozně nechutně páchnoucí postarší pán, k zoo. Musím uznat, že jsme všichni čišili radostí, když jsme z toho puchu vypadli. Bylo dokonáno a hurá do zoo. Opíčky zajímaly některé žáky tak, že skoro vypadali jako ony. Ani prasátka nebyla opomenuta. Jednu nejmenovanou žákyni fascinovala

prasátka tak, že jsme ji tam chtěli nechat, doslova se tam zabydlela. Chro chro. A najednou se to stalo! Přispěchal náš tým chytrých hlav a v informačním pavilonu se začalo vyplňovat. Začaly se vyplňovat testy! Někteří byli natolik vybaveni papíry s odpověďmi, že to dozírající pán málem nepřežil a tým vyhodil. Ostatní týmy, které papíry vybaveny nebyly, nevyhodili, ale s odpověďmi to bylo horší! Test skončil a výlet pomalu taky. Takže shrnutí na závěr: zmokli jsme jako slepice, smrděli jsme jako hroši, chytrí jsme jak sovy a nohy nás bolely jako prase. Prostě zoo. Takže papa

a pusu u dalších zvířecích historek.

Klarush & Barush

PC HRY

PC hry – Zaklínač

Takže jsem zase po dlouhé době usedl k PC, abych pro vás napsal recenzi hry s názvem „Zaklínač“. Slavný polský román The Witcher (tedy v českém překladu Zaklínač) od proslulého spisovatele Andreje Sapkowského je u nás nadmíru populární a oblíbený. A právě z jeho základů také vychází tato stejnojmenná hra. Pokud jste fanoušky literárních děl tohoto autora a znáte je nazpaměť, nemusíte zoufat, protože Zaklínač má příběh úplně vlastní. Zasazen je však do prostředí své předlohy a taktéž některé postavy budou totožné, především hlavní hrdina. Tím se opět stane zaklínač Geralt. Celý děj vlastně pokračuje, jako kdybyste právě dočetli knihu. Důsledky dlouho trvající války s říší Nilfgaard byly katastrofální. Zasáhly naplno všechny přeživší obyvatele, kteří značně strádají. Potravin je nedostatek a zemí se šíří různé smrtelné nemoci (nemluví o rýmě a ochabování mozku). Kromě toho všeho národ očekává zničení celé země mrazivou bouří, kvůli čemuž založí Řád planoucí růže. Ani to ovšem není všechno, protože se navíc objeví trollové a noční nestvůry, které útočí na vesnici. Cest k dokončení hry by mělo být více, protože častokrát se bude muset hráč rozhodnout,

komu pomůže, jestli zaútočí nebo uteče a podobně. Právě tato vaše rozhodnutí by měla mít poměrně dalekosáhlé důsledky, na které přijdete třeba až po několika dalších odehraných hodinách. Kromě skvělého příběhu jsou však na tomto titulu i další lákadla, díky nimž se na hru skutečně těšíme. A jimi jsou například souboje. Nemělo by jít o žádnou bezduchou řežbu, kdy stačí pouze klikat na myš jako zběsilý (nebo třískat do klávesnice jako REsTARD). **Zaklínač** má při ruce hned dva meče, aby toho nebylo málo. Každý z nich je ovšem vhodný pro trochu jiné chvíle a na malinko odlišné nepřátele. Pokud se tedy pohrnete do boje, musíte rychle vyhodnotit situaci, vytáhnout ten pravý meč a ještě si zvolit jeden ze tří útočných režimů. Ty jsou vcelku logické - rychlý (dává slabší rány), pomalý (silný) a nebo skupinový. Využít budete muset i svých taktických schopností, protože souboje budou skutečně na ostří nože. Jenom hrubou silou byste však ve hře patrně neuspěli, a proto je připravena i magie. Bohužel ji tedy není na výběr příliš, ovšem jde o základní kouzelné schopnosti, jako je běžný fireball, odhození nepřitele, magický štít, past a nebo mind control (tedy ovládnutí jeho mysli, aby se přidal na vaši stranu). Zkrátka v tomto směru hra nevypadá vůbec špatně, na druhou stranu ani nijak zas až tolik převratně. Uvidíme, jak bude všechno nakonec v reálu fungovat a na jak dlouhou dobu nás tento způsob boje zabaví. Hra má opravdu výbornou grafiku. Ovládání je úplně jednoduché. Hodnotím na 93 %.

REsTARD

FAZOLKI ANEB DETEKTIWKI

- Plameny vášně

Iddy Jottová (samozřejmě víme, že je to Elis) se jednoho krásného dne rozhodla, že procestuje Evropu krážem-křížem, a tak obula boty značky Puma, zakoupené na brušperském náměstí, a vyjela do města do nejmenované cestovní kancelá-

ře, které šéfovala naše „oblíbená“ veterinářka (Bobiška Nožiková), v té době propuštěná z Pankrácké věznice za slušné chování. Iddy prawila: „Potřebovala bych nějaký zájezd – nejlépe do Francie...“ Bobiška byla zákeřná mrcha, nahodila falešný úsměv a pravila: „A pojedete sama, slečno Jottová?“ „Ne,“ pravila. „Chtěla bych s sebou vzít mého dědečka (Jiří Hůlka), teplo by mu prospělo na klouby.“ Bobiška jí prodala zájezd na Sicilii a minutu po tom, co spokojená Iddy odešla, zhavila Bobiška drát do Itálie: „Cukrářskou firmu prosím,“ řekla jen. Takto znělo heslo sicilské mafie. Pak jen stačilo objednat jednu „Iddyvraždu“ na termín 1. května. Iddy si zabalila jen klobouček, plavky a opalovací krém. Její dědeček to ovšem se zavazadly tak lehké neměl, rozhodl se totiž, že mu na pětihvězdičkovém hotelu nedají dostatečné množství jídla, proto si nabalil kilo tlačanky, tři bochníky chleba, patnáct řízků, nějaké ty párky, dvě krabice mléka, brambůrky, nesquik, kilo jablek a nějaké konzervy – asi padesát kusů... Iddy se sice vztekala, proč toho jídla s sebou tahá celý kufr, ale poté si uvědomila, že dědu stejně nepustí s tím jídlem do letištní haly a zavolala taxíka. Nalodili se společně do 1. třídy a byli připraveni k odletu. Přeletěli oceán (asi ne, no☺) a doletěli do Itálie. Ukázalo se, že pětihvězdičkový hotel nelhal a má opravdu saunu, bazén, maséra, kosmetiku a HLAVNĚ velkou jídelnu. Dědeček byl v sedmém nebi a hned šel prubnout vířivku, ovšem to neměl dělat. Čekal tam na něj hlavní boss italské mafie (Sebastian Plínka) a pravil: „Sprechen you Rusia?“ a moudrý děd odpověděl: „Ja něpanimaju la France!“ Dědeček je od přírody upovídaný a aby prolomil trapnou chvíli ticha, řekl: „Tu vířivku si musím hned koupit dom, bo člověk ani prdět v tej vaně nemusí a má tam bublinky.“ Mafián raději zvednul mobil a potichu do něj řekl: „Potřebuji posily, ten muž je těžká váha“. Za pár hodin už tři muži unášeli dědečka. Zavázali mu šátkem oči a křičeli ne něj: „Kde je Iddy!?!“ Dědečkovi samozřejmě nedošlo, že tohle je únos a s klidem odpověděl: „Iddynka šla obhlédnout ponožky na tržnici.“ Po této vzácné informaci dědu zabalili do dřevěné

bedny a poslali ho letecky zpátky do Čech. Sebastian se rozhodl, že Iddy oddělá osobně, a tak se vydal na tržnici. Hledal dlouho, až ji našel u stánku s ponožkami. „Hej ty Iddyjote“, „To jako mluvíš na mě?“ okřikla ho Iddy „JO,“ řekl Plínka s klidem. „Tak poslouchej: za prvé mi nikdo „Iddyjote“ říkat nebude, za druhé po mně nebude řvát nějaký napomádaný frajer celý v černém a za třetí si právě vybírám ponožky a na to potřebuji maximální klid, takže jestli něco potřebuješ, přijď, až si je koupím.“ Sebastian stál s pusou dokořán a hlavou se mu honila myšlenka že takovou prořizlou pusou už dlouho neviděl. Dávno ho přešly myšlenky na to, aby Iddy zabil, on se totiž zamiloval. A tak když jeho vyvolená přišla s plnou taškou ponožek, byl schopen vyslovit jen pár slov: „Slečno Jottová, nechtěla byste se stát paní Plínkovou a také manželkou hlavního italského mafiána?“ Iddy se zalily oči slzami: „Ano,“ vykřikla. Sebovi se radostí uvonil granát v kapse, tak tak ho stihl vyhodit ven za sebe a stalo se něco hrozného: stánek s ponožkami padl. Nebyl to ovšem obyčejný požár, byly to Plameny vášně.

Mišpulka a Lili

VÍTE ŽE...

A je to zase tady... Rekordy českého zločinu... Tak otevřete oči a čtete...

Nejstarší obět' loupeže

Dne 21. ledna 1993 byla v Brně ve svém bytě brutálně přepadena a okradena 98letá žena dvěma pachatelkami ve věku 23 a 28 let, které se vydávaly za sociální pracovnice. O brutalitě pachatelek svědčí to, že přes poškozenou hodily látkový přehoz a pak ji tloukly těžkým skleněným popelníkem do hlavy. Odcízené věci byly znalci ohodnoceny na 2 897 Kč.

Nejstarší vrah

Jen těžko bude překonán věk nejstaršího vraha. Stal se jím v listopadu 1997 obyvatel domova důchodců v Hodoníně Václav Snoppek, kterému bylo v době činu 90 let. Obětí se stala rovněž obyvatelka domova důchodců, 74letá žena, kterou vrah usmrtil jedním bod-

nutím nožem přímo do srdce. Stalo se tak poté, co mu žena sdělila, že s ním již nechce udržovat „blížíší a důvěrnější“ vztahy...

Největší chyba Guinnessovy knihy rekordů

V Guinnessově knize rekordů z roku 1990 je na straně 183 uvedeno, že největším počtem obětí připisovaným jediné vražedkyni je 650 lidí, které zabila uherská hraběnka Alžběta Báthoryová (1560–1614). V tomtéž titulu, vydaném v roce 1993 – tedy o 3 roky později – je na straně 149 uvedeno, že hraběnka zabila 610 lidí – tedy o 40 lidí méně.

Kalda

Jsem ráda, že tu můžu být s vámi

Čauky lidičky, já jsem tady nová, tak vám o sobě něco povím. Jmenuji se Petra Molnárová. Přišla jsem do časopisu, protože mě baví být redaktorka a už se mi nechce chodit do chovatelského kroužku. Baví mě počítač, plavání a mazlení s mým kocourem. Mé nej nej jídlo je kuře s rýží a rizoto. Nesnáším, když mě otravuje sestra. Má nejhorší jídla, jsou krupice, moravští kuřecí vrabci a čočka. Můj domov byl v Ostravě-Dubíně. Život tam byl těžký, ani si nedokážete představit, jaké to tam bylo. Třeba byly počmárané a rozbité šatny a další věci. Tak jsme se s rodiči odstěhovali do Staré Vsi no a jak vidíte, jsem tu spokojená úplně se vším. Můj nejoblíbenější seriál je Naruto, Pokemon, Ynunejasha a Super roboti opice v akci.

Arakuna

MÁME RÁDI ZVÍŘATA

Chcete si pořídit kočičku? Tak si přečtěte pár rad, jak se o ni starat.

Kočka domácí

Pěče:

Měla by mít chovatele, který se o ni bude dobře starat. Když se rozhodnete chovat kočku a ne kocoura, tak to vyžaduje více zkušeností a dovedností. Kočku byste měli brát každý rok na očkování. Doporučujeme nekuřovat si kočku, když máte psa nebo malé di-

tě. Pes se může s kočkou poprat a dítěti kočka může ublížit, a tak se musí dávat na všechno pozor.

Výbava:

Kleštičky na nehty, pokud máte dlouhosrstou kočku tak hřeben, podestýlku, záchod a samozřejmě hračky. Hračka pro kočku má být třeba šňůrka od tkaniček nebo míček, papírek a třeba plyšové malé myšky.

Povaha:

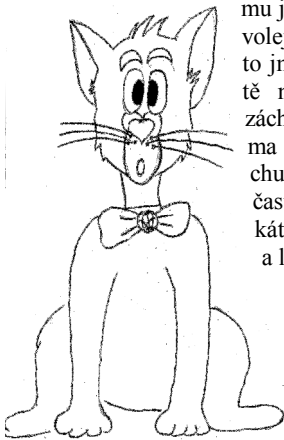
Rozmazlená, mazlivá, inteligentní, někdy tvrdohlavá, hravá a plachá.

Výchova:

Kočku byste měli už od kotěte vychovávat

k čistotě, vymyslete mu jméno, často na ně volejte, ať si kotě na to jméno zvykne. Kotě naučte chodit na záchod, aby vám doma nedělalo neplechu. S kotětem si často hrajte, tím získáte u kotěte důvěru a lásku.

Mini19 a Tukan

Pravěké kočky

Ahojky lidi, připravila jsem si pro vás něco, co vás určitě bude zajímat. Jsou to pravěké kočky!!! Tak se pusťte do čtení, abyste se něco o nich dozvěděli.

Kočky zřejmě pocházejí z Eurasie. Nejstarším známým typem byl malý druh *Proailurus lemanensis*. Byl nalezen ve francouzských usazeninách z doby před 30 miliony let. Dělíme je na 3 podčeledi, a to: *Pantherinae* včetně rodu *Panthera*, *Acinonychinae* (gepardi) a *Felinae* (2. podčeleď *Machairodontinae* s šavlovitými zuby), kam patřily rody *Dinofelis*, *Homotherium*, *Smilodon* a *Xenosmilus*. Ty kočky nemohly riskovat poškození svých drápů a zubů. Proto skákaly na oběti na jejich hřbety a stáhly je k zemi. Jejich zuby byly 18 cm dlouhé, tak vždy svoji

oběť skolily hnedka. Tyhle kočky začaly vymírat teprve před 10 tisíci lety na konci doby ledové. Tyhle kočky vždy v době ledové lovil větší zvířata než jsou ony samy, vždy lovil ve smečkách.

Arakuna

DUŠANOVY BRANKY, BODY, WTERINY

Dnes tady pro vás máme životopisy fotbalistů Waynea Rooneyho a Johna Terryho. Víte, proč jsem si je vybral? Určitě to nevíte. Já vám to řeknu stručně, jsou to dost dobří hráči, hrají v dobrém týmu a dávají hodně gólů.

John Terry

Narozen: 7. prosince 1980 v Barkingu
Státní příslušnost: Velká Británie (Anglie)
Výška: 182 cm
Váha: 75 kg

Úspěchy

Reprezentační: Účastník Mistrovství Evropy 2004 v Portugalsku

Klubové: Mistr Anglie 2005, vítěz Anglického superpoháru

Individuálně: Nejlepší hráč Premier League

Wayne Rooney

Narozen: 24. října 1985 Liverpoolu
Státní příslušnost: Anglie
Výška: 178 cm
Váha: 79 kg

Úspěchy

Reprezentační: Účastník ME v Portugalsku (čtvrtfinále)

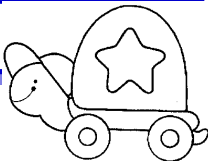
Klubové: Vítěz Anglického ligového poháru (2006)

Individuálně: Nejlepší mladý hráč v Premier League (2006)

ŠMAJDALF

Dušanovy novinky

KUDY Z NUDY

Zdarec lidi!

Už vás nebaví sedět doma u kompu nebo bedny a chcete zažít něco, co má grády? Snadná pomoc! V našem namakaném časopisku se nově objevila rubrika „Kudy z nudy“, ve které najdete tipy, jak zabít tu sviňku jménem nuda. Doufám, že se vám moje rubrika bude líbit a vyrazíte na nějaký „čupr“ výlet. Jo a nezapomeňte mi dát vědět, jak se vám tam líbilo!

Tarzanie aneb Jak na nudu?

Po několikaměsíčním půstu, který měl i příznaky těžkého abstáku, je tady nová sezóna. Kde? Co? O čem to probiha mluvím? Nebojte, není to žádná nadávka. Jde o fantastické lanové centrum Tarzanie, které najdete v Ráztoci. A to je zas kde? Ze směru **od Ostravy** na Frýdek-Místek, dále pak na Frýdlant nad Ostravicí, kde odbočíte na Čeladnou. Za Kunčicemi pod Ondřejníkem odbočíte doleva na Trojanovice. V Trojanovicích na kruhovém objezdu odbočíte doleva směrem na Ráztoku. Park se nachází v těsné blízkosti hlavního parkoviště pod spodní stanicí lanové dráhy na Pustevny. Tak teď už víte co to je, ale ještě nevíte, kolik stojí vlezne a co tam najdete.

Otvírací hodiny: 10–17 hodin Every day.
Vlezné: Rodinné – 2 děti, 2 dospělí – 900,-
Jinak děti kolem 300, -

Lanové překážky jsou zavěšeny na strozech ve výšce 4 – 12 metrů, na to, abyste je zdolali, není potřeba zvláštních fyzických sil.

Celková délka překážkových tras: 872 m

A víte co? Nejlepší bude, když se tam zajdete podívat sami a dáte mi za pravdu, že architektům se zase něco povedlo.

Pa'ulka

KARIKATURKY

Peace and love! Jsem tady já a se mnou přijde zákon! Mé jméno je Barbora a neumím kreslit, ale díky rozhodnutí našeho pana profesora tady budu měsíc co měsíc čmárat karikaturky našich redaktorů či redaktorek a doplním k tomu krátké popisky. Dnes tady máme na pořadníku dva velmi zajímavé exempláře. Jsou jimi dva velmi chytrí studentíci. Pojďme na ně hupsnout.

Klárka, chytrá blondýna...
Tato kočka z naší školy se jmenuje Klárka. Je jí (skoro) 15 let a její míry jsou 90-60-90. Má ráda matematiku a přírodní vědy, takže kdybyste přišli k ní domů,

najdete v její knihovničce nemalou sbírku úloh z matematiky, které budou zajisté propočítány kvadratickými rovnicemi a pomocí použití teorie relativity v praxi... Nenechte se tedy odradit a řekněte si o telefonní číslo v 9.A.

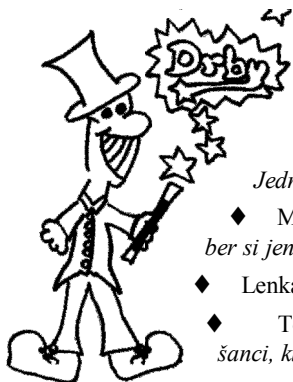

Davča, nadprůměrný student...

Tento zlatovlasý žáček, vysoký asi 163 centimetrů s brýlemi na nose a modrýma očima, je taky velice chytrý. I když, povězte si mezi čtyřma

očima, i přes svou nevidanou chytrost se netají svou láskou k motýlům a sbírkou známek. Má rád kakao a meruňkové přesnídávky.

Barush

1. stupeň

- ◆ Kristýna z 5. tř. chodí s Petrem z 6. tř. *Krist'o, myslela sis že to před lidmi utajíš?*
- ◆ Andrea ze 3. tř. balí Dana a Lukáše z 6. tř. *Tip pro Andrejku: Jednoho by sis vybrat nemohla?*
- ◆ Marek ze 4. tř. balí Sylvu a Verču taky ze 4. tř. *Tip pro Marka: Vyber si jen jednu!*
- ◆ Lenka z 5. tř. kouká po Markovi ze 3. tř. *Leni, mladší už tam nebyli?*
- ◆ Tomáš ze 3. tř. kouká po Andě taky ze 3. tř. *Tip pro Toma: Nemáš šanci, kluci z šestky jsou lepší.*

2. stupeň

- ◆ Barča málem skočila na pana učitele. Redakce: *Co by na to řekla paní učitelka Chvostková?*
- ◆ Davča má rád pana Mrožíka. Redakce: *Není to tím, že pan Davča je tuleň?*
- ◆ Klára je těžká umělkyně, má ráda kreslení po židlich.
- ◆ V 9.A je nějak často slyšet transformátor.
- ◆ Pan Klaus na nás kouká ve všech učebnách, a že mu to sekne!
- ◆ Jirka se přiznal, že hoří láskou k Dominikovi, strávili spolu dokonce i společnou noc a ne ve škole. Redakce: *Důkazem je nám historie Bobova ICQ.*
- ◆ Jak napsat dobrý drb? Přece tak, jako se pišou drby z prvního stupně. Lukáš miluje Verču a Verča Pavla. Redakce: *Začarovaný kruh.*

REsTARD

SUDOKU

Ahoj lidi, jsem opět z5 s vaším oblíbeným sudoku. Toto sudoku je střední obtížnosti, takže by neměl být u našich nejmenších spolužáků problém s luštěním. Tak vám přeji příjemnou zábavu při luštění :-)

Terýk

			8	9				5
	8						6	2
	6	7			3		9	
	1	3						
		8	7	6	1			
	4				2	8		6
4								
						5	2	7
9			1	8	7			

OSMISMĚRKA

Známka, vydaná v edici Velikonoce, zobrazuje velikonoční motivy. Velikonoce – křesťanský svátek na památku Kristova vzkříšení, který se slaví...(Tajenka)... po prvním jarním úplňku. Velikonocím předchází pašijový týden, který začíná Květnou nedělí, pokračuje Zeleným čtvrtkem, Velkým pátkem, Bílou sobotou, Velikonoční nedělí a Velikonočním pondělím.

Í	V	T	S	Ř	Á	N	I	T	Ě	V	K	Ý	V	E	P	B	T
H	F	E	A	L	L	A	B	O	O	Ř	É	L	C	N	A	K	K
N	O	P	C	K	E	R	K	K	L	T	Á	N	A	R	G	Í	E
Í	R	L	V	I	Ž	P	T	N	N	D	E	N	Á	N	N	P	P
T	M	O	A	Í	N	Á	Ý	A	E	D	A	K	I	L	K	O	S
N	U	O	Z	N	CH	V	P	Š	N	T	E	R	E	L	J	L	O
K	L	D	D	U	Ď	A	O	E	Ě	Č	U	P	Ě	I	E	E	R
Á	Á	L	L	Ě	M	A	T	CH	Ř	I	O	O	S	P	I	M	P
B	Ř	S	L	O	V	E	N	K	A	P	O	T	L	R	O	I	Š
A	U	T	O	N	O	M	I	E	A	Š	K	O	É	Ž	N	K	Y
T	T	S	O	N	T	I	Ž	O	R	A	T	S	I	X	R	A	M

AKTA, AUTONOMIE, BARÁK, FORMULÁŘ, GRANÁT, HNÍT, HOLANĎAN, KANCLÉŘ, KVĚTINÁŘSTVÍ, MAPA, MARXISTA, MYŠ, OBAL, OKLIKA, OPAK, OPĚRADLO, PLOT, POJISTKA, POLEMIKA, POPELNÍK, PROSPEKT, PŘEPÁŽKA, RING, ROZUM, SÉRIE, SLEPÝŠ, SLOVENKA, SLUCHÁTKO, SRNA, STAROŽITNOST, ŠACHOVNICE, ŠMELINÁŘ, TABÁK, TENDENCE, TEPLO, TOČNA, VĚDOMÍ, VÝKVĚT, ŽLOUTENKA

Správné řešení osmisměrky z minulého čísla je: „Drabčík březový“. Výhercem se stává Kristýna Holaňová z 6.A.

Vydává ZŠ Stará Ves nad Ondřejnicí pro vlastní potřebu školy. Uzávěrka příštího čísla 16. května 2008. Své příspěvky vhažujte do schránky ve vestibulu školy.